

توبه جایگاه خاص خود را دارد حتی اگر انسان مجبور باشد از یک گناه، ۷۰ مرتبه توبه کند

شماره پرسش: ۲۱۸۶۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۱/۳۱ ۰۰:۳۲:۲۲

متن پرسش

با سلام خدمت استاد بزرگوار: قال صادق(ع): «ذا هممت بشیء من الخیر فلا تؤخره ، فان الله عز و جل ربما أطلع علی العبد و هو علی شیء من الطاعة فيقول : و عزتی و جلالی لا أعذبک بعدها أبدا و اذا هممت بسیئة فلا تعملها فانه ربما اطلع الله علی العبد و هو علی شیء من المعصية فيقول : و عزتی و جلالی لا أغفر لك بعدها أبدا». استاد جوانی ۲۰ ساله هستم که که گناهان زیادی داشته ام. بعد از شنیدن این حدیث مبارک از امام صادق(ع) ترس وجودم رو گرفته. اگر همچین گناهی مرتکب شده باشم که هیچوقت بخشیده نخواهد شد تکلیفم چیه استاد؟ فکر وجود همچین گناهی ناامیدم کرده. هر چند حدیث بخش امیدوار کننده ای هم دارد، اما نمی توانم جوابی در مقابل حرف بالا (اینکه فکر وجودش ناامیدم کرده) پیدا کنم. آیا اینطور هست که انسان بعد از همچین گناهی، در مقابلش همچین کار خیری انجام دهد؟ تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: منظور روایت بیشتر انکارِ گناه بودنِ گناه است. لذا با همه‌ی این‌ها باید غفلت نکنیم که توبه جایگاه خاص خود را دارد حتی اگر انسان مجبور باشد از یک گناه، ۷۰ مرتبه توبه کند، باز باید توبه را از دست ندهد. زیرا بعد از هر توبه‌ای باز، صورتهای خیالی به سراغ انسان می‌آید و او را گرفتار ارتکاب گناه می‌کند و باز، او باید توبه کند تا آرام‌آرام، صورتهای خیالی گناه به نور حضرت توّاب ضعیف گردد. موفق باشید.